

Sygn. akt VI Ka 837/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący: SSO Celina Czerwińska (spr.)

Sędziowie: SO Marek Wojnar

SO Anna Zawadka

protokolant – protokolant sądowy Paulina Goździk

przy udziale prokuratora Jerzego Kopia

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2014 r.

sprawy D. G.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a § 1 i 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W.

z dnia 28 marca 2014 r. sygn. akt III K 54/14

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

1. uchyla rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności, zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i zaliczenia na poczet zakazu okresu zatrzymania prawa jazdy;
2. oskarżonego D. G. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 07 stycznia 2014r. w W. na ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości przy zawartości alkoholu
w wydychanym powietrzu: I badanie – 0,52 mg/l, II badanie – 0,52 mg/l,
III badanie 0,48 mg/l prowadził pojazd mechaniczny marki R. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, tj. popełnienia czynu określonego w art.
178 a § 1 kk i za czyn ten na mocy art. 178 a § 1 kk skazuje go i wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1
i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat;
3. na mocy art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego D. G. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres lat 2 (dwóch);
4. na mocy art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 07 stycznia 2014r. do dnia 16 grudnia 2014r.;

II. w pozostałym zakresie tenże wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego D. G. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł tytułem opłaty za obie instancje oraz obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie.

Sygn. akt VI Ka 837/14

UZASADNIENIE

D. G. został oskarżony o to, że w dniu 7 stycznia 2014 r. w W. na ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości przy zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu: I badanie 0,52 mg/l, II badanie 0,52 mg/l, III badanie 0,48 mg/l, prowadził pojazd mechaniczny marki R. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc wcześniej mocą wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza sygn. akt IV K 84/07 prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w W. wyrokiem z dnia 28 marca 2014 r. w sprawie III K 54/14:

D. G. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 i 4 kk skazał go i wymierzył karę roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na pięć lat.

Na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na cztery lata.

Na podstawie art. 49 § 2 kk orzekł świadczenie pieniężne w kwocie tysiąca pięciuset zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego zakazu zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 7 stycznia 2014 r. do dnia uprawomocnienia się wyroku.

Na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 90 zł tytułem zwrotu wydatków oraz 180 zł tytułem opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator. Powyższy wyrok zaskarżył w całości na niekorzyść oskarżonego, zarzucając mu:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia polegający na niezasadnym przyjęciu, iż w ramach poczynionych ustaleń faktycznych zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek o którym mowa w art. 69 § 4 kk warunkujący zawieszenie wykonania kary wymierzonej oskarżonemu;

II. obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 424 § 2 kpk polegającą na zaniechaniu wskazania w uzasadnieniu wyroku jakie okoliczności wskazują na zaistnienie szczególnie uzasadnionego wypadku warunkującego zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary wobec oskarżonego.

W konkluzji prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi – Północ w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora mimo, że była wniesiona na niekorzyść oskarżonego spowodowała zmianę zaskarżonego wyroku na korzyść oskarżonego zgodnie z art. 434 § 2 kpk poprzez zmianę kwalifikacji przypisanego oskarżonemu czynu oraz złagodzenie wymiaru kary pozbawienia wolności, okresu próby warunkowego zawieszenia wykonania tej kary oraz złagodzenie wymiaru środka karnego.

Brak było podstaw do uwzględnienia wniosku prokuratora o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W pierwszej kolejności podnieść należy, iż w ocenie Sądu Odwoławczego Sąd I instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie, należycie zbadał w nim okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, zarówno te przemawiające na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, a następnie właściwie uwzględnił je w wydanym przez siebie orzeczeniu. Ustalenia Sądu Rejonowego poprzedzone zostały właściwą oceną zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, dokonaną z poszanowaniem dyrektyw z art. 7 k.p.k., co pozwoliło na prawidłowe odtworzenie przebiegu zdarzenia stanowiącego przedmiot rozpoznania niniejszej sprawy.

Jednakże już w toku postępowania odwoławczego sytuacja prawna oskarżonego D. G. uległa zmianie na korzyść. Otóż zgodnie z aktualnymi danymi o karalności oskarżony jest już osobą niekaraną /k – 75/. Tak więc nastąpiło zatarcie skazania D. G. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Ż. w W. z dnia 28 maja 2007 r. w sprawie IVK 84/07 stanowiącego uprzednio podstawę do przyjęcia odpowiedzialności oskarżonego w sprawie niniejszej za czyn określony w art. 178a § 1 i 4 kk.

Wyrokiem tym D. G. został uznany za winnego popełnienia czynu określonego w art. 178a § 1 kk i za to wymierzono mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres próby lat 3, na podstawie art. 42§ 2 kk orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 4, na podstawie art. 63 § 2 kk zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 listopada 2006 r. do 28 maja 2007 r. Środek ten był wykonywany w okresie od 23 listopada 2006 r. do 23 listopada 2010 r./ k- 116 – 118 akt sprawy IVK 84/07 Sądu Rejonowego dla Warszawy Ż. w W./.

Natomiast czyn zarzucany oskarżonemu w sprawie niniejszej został popełniony w dniu 7 stycznia 2014 r. a więc w czasie gdy nie obowiązywał już zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczony w sprawie IVK 84/07 Sądu Rejonowego dla Warszawy Ż. w W..

Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2012 r. w sprawie IV KK 59/12 fakt zatarcia z mocy prawa wcześniejszego prawomocnego skazania za przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk lub wymienione w art. 178a § 4 kk, zaistniały w dacie wyrokowania co do popełnienia czynu określonego w art. 178a § 1 kk, uniemożliwia przyjęcie odpowiedzialności sprawcy na podstawie art. 178a § 4 kk także wtedy, gdy do popełnienia tego czynu doszło przed upływem okresu niezbędnego do zatarcia wcześniejszego skazania. Nie stanowi natomiast przeszkody do przyjęcia odpowiedzialności na podstawie art. 178a § 4 kk zatarcie, w dacie wyrokowania, skazania za przestępstwo, którego częścią było orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, jeżeli będący przedmiotem osądu czyn określony w art. 178a § 1 kk został popełniony w okresie obowiązywania tego zakazu.

W sprawie niniejszej tak jak wyżej wskazano zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Ż. w W. z dnia 28 maja 2007 r. w sprawie IVK 84/07 już nie obowiązywał.

Skoro – zgodnie z treścią z art. 106 kk – skazanie uważa się za niebyłe z chwilą zatarcia, to oznacza to, iż z tym momentem nie dochodzi po prostu do wyeliminowania z mocą wsteczną z porządku prawnego wyroku, jako w ogóle niewydanego, oraz do anulowania wywołanych skazaniem skutków / utraty lub ograniczenia praw / a wskazuje na to, że od omawianego momentu skutki te przestają działać na przyszłość, a więc, iż fakt skazania, z chwilą jego zatarcia, nie może rodzić dla skazanego żadnych negatywnych konsekwencji- wobec przywrócenia mu statusu osoby niekaranej.

Oskarżony D. G. jest już osobą niekaraną/ k- 75/.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy uznał go w ramach zarzucanego mu czynu za winnego tego, że w dniu 7 stycznia 2014 r. w W. na ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości przy zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu : I badanie – 0,52 mg/l, II badanie – 0,52 mg/l, III badanie 0,48 mg/l prowadził pojazd mechaniczny marki R. (...) o nr

rej. (...) w ruchu lądowym tj. popełnienia czynu określonego w art. 178a § 1 kk i za czyn ten na mocy art. 178a § 1 kk skazał i wymierzył mu karę 6/ sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności. Wykonanie tej kary na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił na okres próby 3/ trzech/ lat.

Wymierzona kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu. Oskarżony nie był do tej pory karany/ k- 75/, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu/ k-49/. Tak więc okoliczności te należy potraktować jako okoliczności łagodzące.

Zważywszy dotychczasowy sposób życia oskarżonego, jego zachowanie po popełnieniu przypisanego mu przestępstwa Sąd Okręgowy na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3/ trzech/ dochodząc do przekonania, że oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa mimo warunkowego zawieszenia wykonania tej kary.

Na mocy art. 42 § 2 kk Sąd Okręgowy orzekł wobec oskarżonego D. G. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres lat 2/ dwóch/. Okres ten w ocenie Sądu Okręgowego jest wystarczający do wdrożenia oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego. Na mocy art. 63 § 2 kk Sąd Okręgowy zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 7 stycznia 2014 r. do dnia 16 grudnia 2014 r.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Zważywszy dobrą sytuację materialną oskarżonego / pracuje zawodowo osiągając dochód w granicach 2000 zł miesięcznie, posiada dom / Sąd Okręgowy zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł opłaty za obie instancje oraz obciążył go pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie.

Z tych wszystkich względów Sąd Odwoławczy orzekł jak w sentencji wyroku.